

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

30. listopadu 2005 *

Ve věci T-250/02,

Autosalone Ispra Snc, se sídlem v Ispra (Itálie), zastoupená B. Casuem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropskému společenství pro atomovou energii, zastoupenému Komisí Evropských společenství, zastoupenou E. de Marchem, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba směřující k určení mimosmluvní odpovědnosti Evropského společenství pro atomovou energii ve smyslu čl. 188 druhého pododstavce AE za škody vzniklé z důvodu úniku z kanalizačního sběrače odpadních vod, a v důsledku toho k tomu, aby byla tomuto Společenství uložena náhrada těchto škod,

* Jednač jazyk: itaština.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. října 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

¹ Článek 151 AE uvádí:

„Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 188 druhého pododstavce [AE].“

2 Článek 188 druhý pododstavec AE stanoví:

„V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.“

3 Článek 1 dohody mezi Italskou republikou a Komisí Evropského společenství pro atomovou energii o zřízení Společného střediska jaderného výzkumu všeobecné působnosti (dále jen „Středisko“), uzavřené dne 22. července 1959 v Římě (dále jen „dohoda CCR“), provedené v Itálii zákonem č. 906 ze dne 1. srpna 1960 (GURI č. 212 ze dne 31. srpna 1960, s. 3330), uvádí:

„Italská vláda dává k dispozici Evropskému společenství pro atomovou energii Středisko jaderného výzkumu v Ispra, jakož i pozemek o rozloze přibližně 160 hektarů, na kterém je postaveno, na dobu devadesáti devíti let od vstupu této dohody v platnost, za roční symbolické nájemné ve výši 1 (jedné) měnové jednotky evropské měnové dohody (EMD).“ *(neoficiální překlad)*

4 Článek 1 přílohy F dohody CCR stanoví:

„Na Středisko [...] se uplatní nedotknutelnost, vynětí z provádění prohlídek, zabránění, zabavení nebo vyvlastnění, jakož i vynětí z uplatnění jakýchkoli opatření správního nebo soudního donucení bez povolení Soudního dvora Evropských společenství.“ *(neoficiální překlad)*

5 Článek 3 přílohy F dohody CCR uvádí:

„1. Příslušné italské orgány na žádost Komise uplatní své příslušné pravomoci, aby Středisku zajistily všechny nezbytné veřejně prospěšné služby. V případě přerušení výkonu jakékoli z výše uvedených služeb učiní italské orgány vše možné, aby uspokojily potřeby Střediska takovým způsobem, že bude zabráněno narušení jeho chodu.

2. Jestliže jsou služby poskytovány italskými orgány nebo orgány řízenými těmito italskými orgány, jsou Středisku přiznány zvláštní sazebníky [...] V případě, že jsou uvedené služby poskytovány společnostmi nebo soukromými organizacemi, italské orgány zajistí, aby podmínky, za kterých jsou tyto služby nabízeny, byly co nejvýhodnější.

3. Komise přijme všechna nezbytná opatření, aby Komisi řádně schválení kvalifikovaní zástupci zainteresovaných veřejně prospěšných služeb mohli provádět prohlídky, opravy a údržbu s nimi souvisejících zařízení uvnitř Střediska.“
(neoficiální překlad)

6 Článek 16 odst. 1 přílohy F dohody CCR zejména uvádí:

„Vláda může požádat [...], aby byla informována o opatřeních a ustanoveních přijatých ve Středisku v oblasti bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví, pokud se týká prevence požárů a nebezpečí vyplývajících z ionizujícího záření.“ *(neoficiální překlad)*

- 7 Článek 9 odst. 3 rozhodnutí Komise 96/282/Euratom ze dne 10. dubna 1996 o reorganizaci Střediska (Úř. věst. L 107, s. 12; Zvl. vyd. 12/01, s. 299), uvádí:

„Generální ředitel [Střediska] jménem Komise přijímá veškerá opatření nutná k zajištění bezpečnosti osob a zařízení, za něž zodpovídá.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 8 Ze spisu vyplývá, že pozemek žalobkyně se nachází na území obce Ispra a že tento pozemek je ohraničen kanalizačním sběračem odpadních vod, který je na tomto místě tvořen dvěma potrubími o průměru 80 cm zakopanými do země pod veřejnou cestou (dále jen „první úsek kanalizačního sběrače“).
- 9 Kanalizační sběrač se táhne podél pozemku žalobkyně a poté pokračuje na pozemku ve vlastnictví Ferrovie dello Stato (železnice Italského státu). Tento úsek kanalizačního sběrače (dále jen „druhý úsek kanalizačního sběrače“) je tvořen podzemní klenutou chodbou, do které se vlévají odpadní vody z prvního úseku, jak to vyplývá z grafického zobrazení svislé části kanalizačního sběrače (dále jen „grafické zobrazení“), předloženého žalobkyní v příloze žaloby, přičemž Komise v souvislosti s tímto grafickým zobrazením nezpochybňovala, že schematicky popisuje skutečnost. Z grafického zobrazení rovněž vyplývá, že tento druhý úsek je oddělen od veřejné cesty, pod kterou se nachází první úsek, pouze míří.
- 10 Z grafického zobrazení také vyplývá, že kanalizační sběrač po druhém úseku pokračuje na pozemku daném k dispozici Společenství na základě článku 1 dohody CCR (dále jen „třetí úsek kanalizačního sběrače“), který je na tomto pozemku tvořen potrubím o průměru 100 cm.

- 11 Grafické zobrazení rovněž znázorňuje, že se pozemek daný k dispozici Středisku mírně svažuje k pozemku ve vlastnictví Ferrovie dello Stato, na kterém se nachází druhý úsek kanalizačního sběrače. Toto vyplývá rovněž z kótování nadmořských výšek zobrazených na plánu, předloženém jak Komisí, tak žalobkyní v příloze jejich spisů.
- 12 Při jednání však odborník Komise v podstatě uvedl, že nerovnost terénu neovlivňuje obecný sklon kanalizačního sběrače vzhledem k tomu, že je tento kanalizační sběrač zakopán do země. Uvedl rovněž, že odpadní voda z kanalizačního sběrače vytéká z prvního úseku do druhého úseku a z druhého úseku do třetího. Žalobkyně sama toto tvrzení potvrdila, když výslovně při jednání uvedla, že podle ní měl třetí úsek kanalizačního sběrače nedostatečnou kapacitu pro absorpci všech odpadních vod z druhého úseku kanalizačního sběrače. Mezi účastníky řízení je tedy nesporné, že první úsek leží nad druhým úsekem, který leží nad třetím úsekem.
- 13 Mezi účastníky řízení je rovněž nesporné, že až do roku 1990, během kterého technické služby Střediska provedly práce na třetím úseku kanalizačního sběrače, byl tento úsek v horní části tvořen nezakrytým potrubím (dále jen „první článek třetího úseku kanalizačního sběrače“) a v dolní části zakrytým potrubím o průměru 100 cm (dále jen „druhý článek třetího úseku kanalizačního sběrače“). Při pracích provedených v roce 1990 bylo nezakryté potrubí prvního článku třetího úseku nahrazeno zakrytým potrubím o průměru 100 cm. Od těchto prací je tedy celý třetí úsek kanalizačního sběrače tvořen zakrytým potrubím o průměru 100 cm.
- 14 Dotčený kanalizační sběrač shromažďuje část odpadních vod pocházejících z kanalizace města Ispra a z pozemku, na kterém se nachází Středisko.

- 15 V měsíci červnu 1992 bylo město Ispra stíženo silnou bouřkou, která způsobila četné záplavy, a zejména záplavu majetku žalobkyně.
- 16 V roce 1992 obec Ispra na svém území změnila kanalizační síť. Z dopisu ze dne 7. října 1992, zasláního starostou Ispra útvaru infrastruktur Střediska, tak vyplývá, že se obecní správa Ispra rozhodla odvádět část odpadních vod pocházejících z obecního území dotčeným kanalizačním sběračem. Za účelem provedení prací na pozemku, na němž je Středisko postaveno, požádala obec Ispra uvedený útvar o poskytnutí rýpadla a jednoho obsluhovatele k dispozici obci. Ve stejném dopise starosta Ispra upřesnil, že je tento zásah nezávislou iniciativou obecní správy, která za něj přebírá veškerou odpovědnost.
- 17 Dne 3. května 2002 bylo město Ispra postiženo silnou vichřicí doprovázenou přívalem deštěm a zařízení žalobkyně bylo v důsledku úniku z kanalizačního sběrače zaplaveno. Stejný den příslušníci policejního sboru z Angera, někteří zaměstnanci technických služeb obce Ispra a zaměstnanci Střediska, včetně jeho ředitele, navštívili zaplavená místa a zjistili dosah a rozsah záplavy, jakož i viditelné škody způsobené záplavou.
- 18 Dopisem ze dne 19. května 2002 žalobkyně vyzvala obecní správu Ispra, Ferrovie dello Stato a Komisi, aby provedly prohlídku na místě nebo aby vyhotovily znalecký posudek sloužící ke zjištění příčin záplavy ze dne 3. května 2002 a souvisejících odpovědností smírnou cestou. V odpovědi na tento dopis zaslal právní zástupce Komise právnímu zástupci žalobkyně dopis ze dne 17. června 2002, kterým ji informoval, že Komise zpochybňuje odpovědnost Společenství a že odmítá jakékoli prověřování na pozemku Střediska.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 19 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 20. srpna 2002 žalobkyně podala tuto žalobu.
- 20 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (druhý senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Soudu požádal účastníky řízení, aby před jednáním zodpověděli písemně položené dotazy. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli ve stanovených lhůtách.
- 21 Řeči a odpovědi účastníků řízení na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání dne 26. října 2004.
- 22 Na jednání Soud vyzval Komisi, aby předložila všechny dokumenty, které mohou prokázat totožnost subjektu, na jehož žádost technické služby Střediska provedly v roce 1990 práce na prvním článku třetího úseku. Komise předložila některé dokumenty ve stanovených lhůtách. Poté, co byla Soudem vyzvána k předložení svých případných vyjádření k dokumentům předloženým Komisí, předložila žalobkyně svá vyjádření ve stanovených lhůtách.
- 23 Ústní část řízení byla ukončena dne 19. dubna 2005.

24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil výlučnou mimosmluvní odpovědnost nebo společnou a nebo nerozdílnou mimosmluvní odpovědnost Evropského společenství pro atomovou energii;

- uložil tomuto Společenství, aby nahradilo vzniklou újmu a újmu, která vznikne ve výši, která bude určena v průběhu řízení a bude v každém případě spravedlivá;

- nařídil následující důkazní opatření:
  - získání informací u ředitele a zaměstnanců Střediska, a případně u italských orgánů, které zasahovaly na místě;

  - důkaz svědectvím, s výslovnou výhradou pozdějšího uvedení jména svědků;

  - prohlídku na místě nebo znalecký posudek, jakož i jakýkoli jiný důkazní prostředek, který bude považován za nezbytný pro účely prokázání pravdivosti tvrzení žalobkyně, včetně všech majetkových či nemajetkových újem, které vznikly nebo vzniknou v důsledku sporných skutečností;

- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

25 Komise navrhuje, aby Soud:

- zamítl návrhy žalobkyně na důkazní opatření;
- odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

26 V odpovědi na otázku Soudu žalobkyně při jednání uvedla, že svým prvním bodem návrhových žádání ve skutečnosti zamýšlela navrhnout Soudu, aby určil založení mimosmluvní odpovědnosti samotného Společenství.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

27 Aniž by Komise samostatným podáním vznesla námitku nepřípustnosti, zpochybňuje přípustnost žaloby z důvodu, že žaloba nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 44 odst. 1 jednacního řádu, podle kterých musí žaloba zejména uvádět předmět sporu a obsahovat stručný popis žalobních důvodů.

- 28 Podle Komise z judikatury vyplývá, že údaje obsažené v žalobě musejí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalované připravit si svou obhajobu a Soudu o žalobě rozhodnout případně bez dalších podpůrných informací. Judikatura rovněž upřesňuje, že přípustnost žaloby je podmíněna tím, že základní skutkové a právní okolnosti, ze kterých žaloba vychází, vyplývají přinejmenším stručně, ale soudržně a srozumitelně z textu samotné žaloby (viz usnesení Soudu ze dne 21. listopadu 1996, *Syndicat des producteurs de viande bovine a další v. Komise*, T-53/96, Recueil, s. II-1579, bod 21 a uvedená judikatura). Aby splňovala tyto požadavky, musí žaloba směřující k náhradě škody údajně způsobené orgánem Společenství obsahovat skutečnosti, které umožňují vymezit chování, které žalobkyně orgánu vytýká, důvody, pro které se domnívá, že existuje příčinná souvislost mezi chováním a údajně vzniklou újmou, jakož i charakter a rozsah této újmy (viz rozsudek Soudu ze dne 8. června 2000, *Camar a Tico v. Komise a Rada*, T-79/96, T-260/97 a T-117/98, Recueil, s. II-2193, bod 181 a uvedená judikatura).
- 29 V projednávané věci v písemnostech žalobkyně úplně chybí požadovaná přesnost a jasnost. V tomto ohledu Komise uplatňuje, že z písemností žalobkyně není schopna vyvodit chování vytýkané Středisku. Tato nepřesnost a tyto nedostatky neumožňují Komisi úplně si připravit svou obhajobu ani Soudu rozhodovat o skutkových okolnostech věci.
- 30 Kromě toho Komise v podstatě tvrdí, že písemnosti žalobkyně neobsahují žádný důkaz o existenci uváděných škod ani o předběžném vyčíslení těchto škod.
- 31 Žalobkyně se konečně omezuje na obecné spojení záplavy své budovy s únikem z dotyčného kanalizačního sběrače, aniž by jakýmkoli způsobem vysvětlila průběh této události a aniž by poskytla informace o důvodech, které ji vedou k tomu, že původ úniku spočíval právě v třetím úseku kanalizačního sběrače.

- 32 Dodává, že důkazní opatření navrhovaná žalobkyní nemohou odstranit nedostatek přesnosti písemností žalobkyně.
- 33 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů byly v jejích písemnostech řádně uvedeny, a že žaloba tudíž splňuje podmínky stanovené čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu. Dodává, že nebyla povinna poskytovat technická vysvětlení týkající se události, která ji poškodila. Kromě toho v podstatě uplatňuje, že důkazní opatření navrhovaná Soudem umožní prokázat pravdivost jejích tvrzení.

Závěry Soudu

- 34 Podle čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí každá žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů.
- 35 Tento požadavek byl upřesněn judikaturou uplatňovanou Komisí v bodě 28 výše.
- 36 V projednávané věci ze žaloby dostatečně jasně vyplývá, že žalobkyně Komisi v podstatě vytýká jednak, že jí odmítla přístup k třetímu úseku kanalizačního sběrače za účelem zjištění jeho stavu a stanovení příčin úniku z kanalizačního sběrače, a jednak, že neprovedla údržbu a práce na třetím úseku kanalizačního sběrače za účelem prevence nebo zabránění úniku z kanalizačního sběrače.

- 37 Pokud se však jedná především o odmítnutí přístupu k třetímu úseku kanalizačního sběrače, je třeba v případě jakéhokoli neuvedení újmy a jakéhokoli návrhu na náhradu škody souvisejících s tímto odmítnutím výtku vycházející z tohoto odmítnutí považovat za návrh na důkazní opatření týkající se prohlídky na místě. Toto tvrzení je tedy třeba přezkoumat v rámci přezkumu navrhovaných důkazních opatření (viz body 99 a 100 níže).
- 38 Pokud jde dále o údajné neprovedení údržby a prací na třetím úseku kanalizačního sběrače, žalobkyně ve své žalobě uvádí, že toto neprovedení je původem záplavy jejího majetku a požaduje náhradu škod způsobených na různých částech jejího zařízení a na věcech, které stručně popisuje v žalobě. Je tedy namísto mít za to, že pokud jde o tyto skutečnosti újmy údajně způsobené neprovedením údržby a prací na třetím úseku kanalizačního sběrače, žaloba splňuje požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu.
- 39 Je třeba ještě uvést, že žalobkyně požaduje rovněž náhradu majetkové újmy, která vznikne, jakož i vzniklé nemajetkové újmy či nemajetkové újmy, která vznikne, aniž by poskytla jakoukoli skutečnost umožňující posoudit její povahu a rozsah. Tyto skutečnosti újmy tedy nesplňují požadavek stanovený čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, jak je upřesněn judikaturou připomenutou v bodě 28 výše.
- 40 Za těchto okolností je třeba mít za to, že žaloba je přípustná v rozsahu, v němž se domáhá získání náhrady škody údajně vzniklé na různých věcech stručně popsanych v žalobě v důsledku údajného neprovedení údržby a prací na třetím úseku kanalizačního sběrače.

K věci samé

Úvodní poznámky

- 41 Je namístě připomenout, že jak vyplývá z judikatury, podléhá založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 188 druhého pododstavce AE a uplatnění práva na náhradu vzniklé škody splnění souhrnu podmínek, co se týče protiprávnosti chování vytýkaného orgánům Společenství, existence škody a existence příčinné souvislosti mezi chováním a dovolávanou škodou (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. března 1990, *Grifoni v. ESAE*, C-308/87, Recueil, s. I-1203, bod 6 a uvedená judikatura).
- 42 V tomto ohledu pouze akty nebo chování přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství mohou založit odpovědnost Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 10. července 1985, *CMC a další v. Komise*, C-118/83, Recueil, s. 2325, bod 31, a ze dne 23. března 2004, *Veřejný ochránce práv v. Lamberts*, C-234/02 P, Recueil, s. I-2803, bod 59).
- 43 Pokud jedna z podmínek není splněna, musí být žaloba v plném rozsahu zamítnuta, aniž by bylo nezbytné přezkoumávat další podmínky (viz rozsudek Soudu ze dne 20. února 2002, *Förde-Reederei v. Rada a Komise*, T-170/00, Recueil, s. II-515, bod 37 a uvedená judikatura).
- 44 S ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat argumenty účastníků řízení týkající se založení odpovědnosti Společenství.

Argumenty účastníků řízení

- 45 Žalobkyně vytýká Komisi nebo Středisku, že neprovedly nezbytnou údržbu nebo práce na třetím úseku kanalizačního sběrače za účelem prevence nebo zabránění opakovaným únikům z dotyčného kanalizačního sběrače, i přes jeho zjevně nebezpečnou povahu související s nedostatečnou hydraulickou kapacitou, která byla Komisi známa od úniku z kanalizačního sběrače v roce 1992. Příčina její újmy totiž spočívá ve skutečnosti, že třetí úsek kanalizačního sběrače má nedostatečnou kapacitu pro absorpci všech odpadních vod z druhého úseku (viz bod 12 výše).
- 46 Přičitatelnost tohoto chování Komisi nebo Středisku vyplývá z několika faktorů.
- 47 Především je třetí úsek kanalizačního sběrače nacházející se na pozemku, na kterém je postaveno Středisko, ve výlučné dispozici tohoto Střediska a není přístupný třetím osobám z důvodu, že na základě článku 1 přílohy F dohody CCR je uvedený pozemek nedotknutelný, je vyňat z provádění prohlídek, zabavení a je vyňat z uplatnění jakýchkoli opatření správního nebo soudního donucení.
- 48 Kromě toho je všeobecně známo, že údržba distribučních zařízení a oprava škod na úseku kanalizačního sběrače nacházejícím se na pozemku Střediska vždy příslušely Středisku prostřednictvím jeho zaměstnanců a techniků, přičemž Komisi přísluší prokázat opak.
- 49 Konečně, žalobkyně se dovolává prohlášení odpovědné osoby Ufficio tecnico comunale (obecní technické služby, dále jen „UTC Ispra“) ze dne 16. března 1999, podle kterého obecní správa neodpovídá za údržbu a správu třetího úseku kanalizačního sběrače, neboť se nachází na pozemku Střediska.

- 50 Zaprvé, protiprávnost vytýkaného chování vychází ze skutečnosti, že toto chování představuje porušení povinnosti stanovené čl. 9 odst. 3 rozhodnutí 96/282, podle kterého generální ředitel Střediska jménem Komise přijímá veškerá opatření nutná k zajištění bezpečnosti osob a zařízení, za něž zodpovídá. I přes tvrzení Komise se toto ustanovení uplatní v projednávané věci, neboť zařízení odvádějící odpadní vody ze Střediska jsou spojená se strukturami umístěnými pod jeho výlučným dohledem, a tudíž s výkonem jeho institucionální funkce, jakož i s jeho činnostmi. Navíc již byla odpovědnost Společenství založena z důvodu porušení povinností, které pro něj vyplývají z čl. 10 odst. 3 rozhodnutí Komise 71/57/Euratom ze dne 13. ledna 1971 o reorganizaci Střediska (Úř. věst. L 16, s. 14; Zvl. vyd. 12/01, s. 33), jehož obsah je obdobný obsahu čl. 9 odst. 3 rozhodnutí 96/282 (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. února 1994, Grifoni v. ESAE, C-308/87, Recueil, s. I-341).
- 51 Zadruhé, protiprávnost dotčeného chování vyplývá z toho, že je v rozporu s dohodou CCR určenou zejména k zabezpečení a ochraně veřejné bezpečnosti obyvatelstva žijícího v blízkosti zařízení Střediska.
- 52 Zatřetí, protiprávnost vytýkaného chování vyplývá z článků 2043 a 2051 italského občanského zákoníku, které se uplatní v projednávané věci, neboť článek 188 druhý pododstavec AE, i přes svůj odkaz na obecné zásady společné právním řádům členských států, nevyklučuje možnost uplatnění porušení zvláštních pravidel italského právního řádu (viz v tomto smyslu stanovisko generálního advokáta G. Tesaura předcházející rozsudku ze dne 27. března 1990, Grifoni v. ESAE, bod 41 výše, Recueil, s. I-1212, bod 17).
- 53 Článek 2043 italského občanského zákoníku tak jednak zakotvuje zásadu *neminem laedere*, která je společná právním řádům členských států a uplatní se v projednávané věci z důvodu porušení obecné zásady obezřetnosti a péče Komisí nebo Střediskem.

- 54 Kromě toho vytýkané chování zakládá odpovědnost Společenství podle článku 2051 italského občanského zákoníku, který stanoví prostou domněnku zavinění osoby, která má věc v opatrování. V projednávané věci přitom Středisko má v opatrování třetí úsek kanalizačního sběrače z důvodu, že jej má ve výlučné dispozici jako příslušenství pozemku, jehož je vlastníkem, a že požívá zvláštní imunity.
- 55 Žalobkyně dodává, že judikatura Corte suprema di cassazione (italský kasační soud) uvádí, že se článek 2051 italského občanského zákoníku uplatní na veřejnou správu, pokud se týká státního majetku nebo majetku, který není obecně a přímo užíván správními celky, jak je tomu v případě kanalizačního sběrače odpadních vod v projednávané věci, který z důvodu svého omezeného územního rozsahu umožňuje dohled a vhodnou kontrolu subjektem k tomuto účelu určeným.
- 56 Komise zaprvé tvrdí, že Středisko nemá žádnou odpovědnost za třetí úsek kanalizačního sběrače, a že v důsledku toho neprovedení údržby nebo prací na tomto třetím úseku není přičitatelné Komisi nebo Středisku.
- 57 V tomto ohledu uplatňuje, že článek 3 přílohy F dohody CCR uvádí, že italské orgány na žádost Komise uplatní své příslušné pravomoci, aby Středisku zajistily všechny nezbytné veřejně prospěšné služby. Tento článek ještě upřesňuje, že Komise přijme všechna nezbytná opatření, aby Komisi řádně schválení kvalifikovaní zástupci zainteresovaných veřejně prospěšných služeb mohli provádět prohlídky, opravy a údržbu s nimi souvisejících zařízení uvnitř Střediska. Z tohoto článku se vyvozuje, že „*exterritorialita* pozemku, [na němž je postaveno] Středisko, zaniká“, aby bylo schváleným technikům umožněno provádět údržbu a opravu zařízení poskytujících veřejně prospěšné služby.

- 58 Podle Komise tato ustanovení dohody CCR nejsou „překonána“ ani zrušena či změněna obsahem prohlášení odpovědné osoby UTC Ispra uvádějícího, že obecní správa neodpovídá za údržbu ani za správu kanalizačního sběrače nacházejícího se na pozemku, na kterém je Středisko postaveno. Předně toto prohlášení jde nad rámec pravomocí oprávněné osoby UTC Ispra, která není oprávněna se vyjadřovat k občanskoprávní odpovědnosti obecní správy, jejíž je součástí. Dále je ve zjevném rozporu s obsahem dopisu ze dne 7. října 1992 uvedeného v bodě 16 výše, upřesňujícího, že je zásah obce nezávislou iniciativou obecní správy, která za něj přebírá veškerou odpovědnost. Konečně prohlášení odpovědné osoby UTC Ispra nemůže založit odpovědnost Střediska při údržbě kanalizačního sběrače.
- 59 Relevantní ustanovení dohody CCR nemohou být dále zpochybněna skutečností, že Středisko někdy mělo za to, že je užitečné, aby samo provedlo některé práce na zařízeních, neboť tyto zásahy byly vždy prováděny na žádost místní správy. Pokud se týká konkrétněji prací provedených v roce 1990 na úseku kanalizačního sběrače nacházejícím se na pozemku Střediska, byly tyto práce provedeny v návaznosti na žádost Ferrovie dello Stato a obecní správy Ispra.
- 60 Pokud se zadruhé týká údajné protiprávnosti neprovedení údržby nebo prací na třetím úseku, Komise uplatňuje, že se žaloba omezuje na to, že vytýká toto neprovedení, aniž by upřesnila, jaké práce a údržba, na jejichž neprovedení si žalobkyně stěžuje, měly být provedeny, a tudíž jaká by mohla být povaha protiprávního chování Společenství.
- 61 Dodává, že žádné z ustanovení uplatňovaných žalobkyní porušeno nebylo.

- 62 Předně tvrdí, že na rozdíl od výkladu článku 9 rozhodnutí 96/282 navrhovaného žalobkyní, povinnost ředitele Střediska přijímat veškerá opatření nutná k zajištění bezpečnosti osob a zařízení, za něž zodpovídá, stanovená tímto článkem, musí být omezena na vlastní činnosti Střediska, díky nimž Společenství přispívá k provádění programů Společenství v oblasti výzkumu. Správa a údržba kanalizačních sběračů odpadních vod nacházejících se na pozemku Střediska nejsou součástí těchto vlastních činností. Zpochybňuje, že z rozsudků Grifoni v. ESAE, body 41 a 50 výše, vyplývá, že odpovědnost ESAE byla zjištěna na základě článku 10 rozhodnutí 71/57, totožného s článkem 9 rozhodnutí 96/282.
- 63 Komise dále uplatňuje, že i když jí článek 16 přílohy F dohody CCR ukládá povinnost přijímat zvláštní opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví, toto ustanovení vykládané ve spojení s preambulí a ostatními ustanoveními dohody CCR se týká konkrétně nebezpečí požáru a nebezpečí pocházejícího z ionizujícího záření, jichž se projednávaná věc netýká.
- 64 Kromě toho tvrdí, že jelikož žádný orgán a žádná instituce Společenství nejsou povinny se starat o kanalizační sběrač odpadních vod, nemůže být založena odpovědnost Společenství z důvodu, že jeho orgány nebo instituce porušily nejzákladnější pravidla běžné obezřetnosti. V tomto ohledu Soud již rozhodl, že mimosmluvní odpovědnost orgánu nemůže být založena v případě neexistence protiprávního chování (rozsudek Soudu ze dne 29. listopadu 2000, Eurocoton a další v. Rada, T-213/97, Recueil, s. II-3727).
- 65 Podle Komise není uplatňování ustanovení italského občanského práva žalobkyní namístě. Článek 188 druhý pododstavec AE odkazuje pouze na obecné zásady společné právním řádům členských států, a nikoli na jednotlivá ustanovení různých vnitrostátních právních řádů (rozsudek ze dne 3. února 1994, Grifoni v. ESAE, bod 50 výše, bod 8). Argumenty uplatňované žalobkyní na podporu opaku nijak nenacházejí oporu ve stanovisku generálního advokáta G. Tesaura předcházejícím rozsudku ze dne 27. března 1990, Grifoni v. ESAE, bod 52 výše. V každém případě,

jak výše uvedený rozsudek ze dne 3. února 1994, Grifoni v. ESAE, tak stanovisko generálního advokáta G. Tesaura předcházející tomuto rozsudku (Recueil, s. I-343) výslovně vyloučily, že vzniklá újma může být zjištěna a nahrazena pouze podle italských právních předpisů týkajících se mimosmluvní odpovědnosti.

- 66 Zpochybňuje, že pravidlo stanovené v článku 2051 italského občanského zákoníku, podle kterého „každý odpovídá za škodu způsobenou věcmi, které má v opatrování, ledaže prokáže, že se jedná o náhodnou událost“, bylo přijato v normativním rámci Společenství a v rámci judikatury Společenství. Toto ustanovení, které umožňuje založit odpovědnost osoby, která není bezprostředně tím, kdo škodu způsobil, je naopak neslučitelné s podmínkami, které jsou v současné době pro založení mimosmluvní odpovědnosti orgánů judikaturou vyžadovány.
- 67 V každém případě podmínky stanovené článkem 2051 italského občanského zákoníku nejsou v projednávané věci splněny. Jednak žádný orgán Společenství nemá v opatrování kanalizační sběrač, a tudíž Společenství nemůže být vyzýváno k tomu, aby hradilo případné škody způsobené tímto kanalizačním sběračem. Kromě toho žalobkyně neprokazuje žádnou příčinnou souvislost mezi věcí, kterou má žalovaný údajně v opatrování, a škodou. Není totiž prokázáno, že zaplavení zařízení žalobkyně bylo skutečně způsobeno únikem ze zvláštního úseku kanalizačního sběrače, který se nachází na pozemku Střediska.

Závěry Soudu

- 68 Předem je namístě přezkoumat, zda v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 42 výše je vytýkané chování, a sice neprovedení prací nebo údržby na třetím úseku kanalizačního sběrače, přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství.

- 69 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně (viz bod 47 výše), nijak z dohody CCR nevyplývá, že za třetí úsek kanalizačního sběrače odpovídá Společenství.
- 70 Předně argument, podle kterého za třetí úsek kanalizačního sběrače odpovídá Společenství v důsledku skutečnosti, že z dohody CCR vyplývá, že žádná třetí osoba nemá ke kanalizačnímu sběrači přístup, není opodstatněný.
- 71 Zajisté, jak to uvádí žalobkyně, podle článku 1 přílohy F dohody CCR jsou Středisko a pozemek, na kterém je Středisko postaveno, nedotknutelné, vyňaté z provádění prohlídek, zabránění, zabavení nebo vyvlastnění, a jsou vyňaty z uplatnění jakýchkoli opatření správního nebo soudního donucení. Z článku 3 téže přílohy F však vyplývá, že i přes tuto imunitu musí Komise umožnit jí řádně schváleným kvalifikovaným zástupcům zainteresovaných veřejně prospěšných služeb provádět prohlídky, opravy a údržbu s nimi souvisejících zařízení uvnitř Střediska.
- 72 Mezi účastníky řízení je nesporné, že služba shromažďování odpadních vod poskytovaná Středisku prostřednictvím dotčeného kanalizačního sběrače je veřejně prospěšnou službou ve smyslu článku 3 přílohy F dohody CCR. V tomto ohledu je třeba uvést, že v návaznosti na písemnou otázku Soudu Komise písemně uvedla, aniž by jí žalobkyně v tomto bodě oponovala, že obec Ispra je subjektem pověřeným poskytováním veřejně prospěšných služeb týkajících se shromažďování odpadních vod ve Středisku. Pro potřeby tohoto řízení je tudíž třeba mít za to, že úkoly provádět prohlídky, opravy a údržbu třetího úseku sběrače přísluší obecní správě Ispra, jejíž kvalifikovaní zástupci schválení Komisí mohou mít přístup k třetímu úseku kanalizačního sběrače.

- 73 Konečně je třeba uvést, že žádné jiné ustanovení dohody CCR nemůže založit přičitatelnost vytýkaného chování Společenství. Článek 1 dohody CCR, který ani není žalobkyní uplatňován, zajisté v podstatě stanoví, že italská vláda dává k dispozici Společenství Středisko a pozemek, na kterém je postaveno, za roční nájemné. Poskytnutí k dispozici stanovené tímto článkem však neznamená přenesení odpovědnosti za třetí úsek kanalizačního sběrače na Společenství. Tento článek totiž musí být vykládán ve vzájemném spojení s ostatními ustanoveními dohody CCR, a zejména s článkem 3 přílohy F této dohody, z něhož vyplývá, jak bylo uvedeno v bodě 72 výše, že provádění prohlídek, oprav a údržby třetího úseku kanalizačního sběrače přísluší subjektu pověřenému poskytováním služeb týkajících se shromažďování odpadních vod. Za těchto podmínek nemůže být článek 1 dohody CCR vykládán tak, že má za následek přenesení odpovědnosti za třetí úsek kanalizačního sběrače na Společenství.
- 74 Dohoda CCR tedy neumožňuje založit přičitatelnost vytýkaného chování Středisku nebo jakémukoli jinému orgánu nebo instituci Společenství.
- 75 Zadruhé je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co stručně tvrdí žalobkyně (viz bod 47 výše), nemůže přičitatelnost vytýkaného chování vycházet z toho, že třetí úsek kanalizačního sběrače je ve výlučné dispozici Střediska. Je totiž třeba konstatovat, že jak bylo uvedeno v bodech 12 a 14 výše, kanalizační sběrač jako celek, včetně třetího úseku, shromažďuje jak odpadní vody, které pocházejí z území obce Ispra, tak odpadní vody, které pocházejí z pozemku, na kterém je postaveno Středisko. Kromě toho z úvah uvedených v bodě 72 výše vyplývá, že zásahy na třetím úseku kanalizačního sběrače přísluší obecní správě Ispra. Vzhledem k tomu, že třetí úsek kanalizačního sběrače není ve výlučné dispozici Střediska, nemůže tvrzená výlučnost založit přičitatelnost vytýkaného chování Společenství.
- 76 Zatřetí je třeba přezkoumat, zda, jak to v podstatě tvrdí žalobkyně, jí tvrzené neprovedení údržby nebo prací na třetím úseku kanalizačního sběrače je přičitatelné Společenství z důvodu všeobecně známého chování zaměstnanců a techniků Střediska.

- 77 V tomto ohledu je třeba uvést, že je nepochybné, že Středisko v roce 1990 provedlo výměnu nezakrytého potrubí potrubím o průměru 100 cm v prvním článku třetího úseku kanalizačního sběrače.
- 78 Komise zajisté tvrdí, že Středisko provedlo tyto práce na žádost Ferrovie dello Stato nebo obecní správy Ispra. Když však byla Komise Soudem požádána o předložení všech dokumentů, které by mohly prokázat existenci uváděných žádostí, nepředložila důkaz o existenci těchto žádostí. Za těchto podmínek je pro potřeby tohoto řízení namístě mít za to, že Středisko provedlo práce na prvním článku třetího úseku kanalizačního sběrače ze své vlastní iniciativy.
- 79 Kromě toho znalec Komise při jednání uvedl, že služby Střediska prováděly prohlídky třetího úseku kanalizačního sběrače a jeho údržbu pravidelně.
- 80 Tyto zásahy technických služeb Střediska byly provedeny z dobrovolné iniciativy a nejsou žádnou povinností orgánů nebo institucí Společenství na základě dohody CCR. Úkoly spojené s prohlídkami, s opravami a s údržbou třetího úseku kanalizačního sběrače totiž, jak to bylo uvedeno v bodě 72 výše, přísluší na základě dohody CCR subjektu pověřenému poskytováním služeb týkajících se shromažďování odpadních vod Středisku. Je tedy namístě mít za to, že Středisko tím, že provedlo tyto zásahy, se ujalo správy záležitostí jiné osoby.
- 81 Skutečnost, že technické služby Střediska spravovaly záležitosti jiné osoby tím, že v určitých případech zasáhly dobrovolně na třetím úseku kanalizačního sběrače, však nijak neznamená, že jakékoli neprovedení prací nebo údržby na tomto úseku kanalizačního sběrače je napříště přičitatelné Středisku, a tudíž Společenství.

- 82 Účelem takového zásahu je pouze uložit Středisku řádný výkon správy, které se ujalo. Správa, které se ujalo Středisko v rámci instalace zakrytého potrubí v prvním článku třetího úseku kanalizačního sběrače v roce 1990, se tak nevztahuje na provedení prací nezbytných pro zajištění dostatečného průtoku v třetím úseku kanalizačního sběrače v roce 2002, a to o to méně, že jak to Komise uvedla na jednání a aniž by jí žalobkyně v tomto bodě oponovala, Společenství nemá žádnou kontrolu nad množstvím odpadních vod, které se vlévá do tohoto třetího úseku.
- 83 Kromě toho správa, které se ujalo Středisko, když dobrovolně provádělo dohled a pravidelnou údržbu třetího úseku, pokrývá pouze úkoly skutečně Střediskem provedené a nemůže se vztahovat na uváděné neprovedení dohledu nebo údržby, za které je i nadále zodpovědný subjekt pověřený poskytováním služeb týkajících se shromažďování odpadních vod Středisku.
- 84 Kromě toho není v projednávané věci prokázáno, ani uváděno, že vytýkané chování, tedy neprovedení prací nebo údržby na třetím úseku kanalizačního sběrače, představuje špatný výkon správy, které se Středisko ujalo.
- 85 I když připustíme, že žalobkyně tím, že uvádí nedostatečnou hydraulickou kapacitu třetího úseku kanalizačního sběrače, konkludentně tvrdí, že práce provedené Střediskem v roce 1990 představují špatnou správu záležitostí jiné osoby Střediskem, je namístě mít za to, že instalace zakrytého potrubí o průměru 100 cm v prvním článku třetího úseku kanalizačního sběrače nemůže být považována za špatný výkon správy, které se Středisko ujalo.
- 86 Je třeba totiž konstatovat, že průměr potrubí umístěného Střediskem v prvním článku třetího úseku kanalizačního sběrače přesně odpovídá průměru dříve

existujícího zakrytého potrubí umístěného v druhém článku třetího úseku kanalizačního sběrače. Práce provedené Střediskem v roce 1990 tedy neovlivnily hydraulickou kapacitu třetího úseku kanalizačního sběrače. V každém případě není za těchto podmínek údajně nedostatečná hydraulická kapacita třetího úseku kanalizačního sběrače přičitatelná Středisku.

87 Z předcházejícího vyplývá, že přičitatelnost vytýkaného chování Společenství nemůže vycházet z dobrovolných zásahů technických služeb Střediska.

88 Začtvrté je třeba přezkoumat, zda přičitatelnost vytýkaného chování Společenství vyplývá z prohlášení odpovědné osoby UTC Ispra, kterým tato odpovědná osoba uvádí, že obecní správa, jejíž je součástí, neodpovídá za třetí úsek kanalizačního sběrače.

89 V tomto ohledu, nezávisle na otázce, zda odpovědné osobě obecní služby přísluší vyjadřovat se k otázkám odpovědnosti správy, jejíž je součástí, je namístě uvést, že její prohlášení zbavuje obecní správu odpovědnosti za třetí úsek kanalizačního sběrače z jediného důvodu, a to, že se tento úsek nachází na pozemcích ve vlastnictví Společenství. Z článku 1 dohody CCR však vyplývá, že Společenství není vlastníkem dotčených pozemků. Toto ustanovení totiž zejména stanoví, že Středisko a k němu přiléhající pozemek jsou dány italskou vládou k dispozici Společenství za roční nájemné. Kromě toho žalobkyně neprokazuje ani netvrdí, že prohlášení odpovědné osoby UTC Ispra změnilo dohodu CCR. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že toto prohlášení neumožňuje stanovit, že vytýkané chování je přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství.

90 Zapáté je třeba ještě přezkoumat, zda je vytýkané chování přičitatelné Společenství z důvodu ustanovení, jejichž porušení žalobkyně uplatňuje.

91 V tomto ohledu je namíste nejprve uvést, že čl. 9 odst. 3 rozhodnutí 96/282, jehož porušení je uváděno, se omezuje na vyjádření, že generální ředitel Střediska musí přijímat veškerá opatření nutná k zajištění bezpečnosti zařízení, za něž zodpovídá. Toto ustanovení tedy nemůže samo o sobě založit přičitatelnost údajného neprovedení prací nebo údržby na třetím úseku kanalizačního sběrače, aniž by bylo prokázáno, že dotčený úsek je zařízením, za něž zodpovídá generální ředitel Střediska. Žalobkyně nepředkládá žádnou skutečnost, na základě níž by bylo možné usoudit, že třetí úsek kanalizačního sběrače je zařízením, za něž zodpovídá ředitel Střediska. Jak bylo naopak uvedeno v bodě 72 výše, z článku 3 přílohy F dohody CCR vyplývá, že obec Ispra je pověřena poskytováním služeb týkajících se shromažďování odpadních vod Středisku, takže třetí úsek kanalizačního sběrače nemůže být považován za zařízení, za něž zodpovídá Středisko. Za těchto podmínek čl. 9 odst. 3 rozhodnutí 96/282 neumožňuje založit přičitatelnost vytýkaného chování Společenství.

92 Žalobkyně dále uvádí porušení dohody CCR, která podle ní stanoví, že Středisko musí zabezpečit a chránit veřejnou bezpečnost. Jak to správně uplatňuje Komise, je čl. 16 odst. 1 přílohy F dohody CCR jediným ustanovením této dohody, který se týká bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví. V oblasti bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví je však toto ustanovení relevantní pouze, pokud se týká prevence požárů a nebezpečí vyplývajících z ionizujícího záření. V projednávané věci však žalobkyně nepředkládá žádný argument umožňující usoudit, že se vytýkané chování týká prevence požárů nebo nebezpečí vyplývajících z ionizujícího záření. Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že přičitatelnost vytýkaného chování Společenství nemůže vyplývat z povinnosti Střediska dohlížet na ochranu bezpečnosti a veřejného zdraví, jak je zakotvena v čl. 16 odst. 1 přílohy F dohody CCR.

- 93 Žalobkyně konečně uvádí, že vytýkané chování zakládá mimosmluvní odpovědnost Společenství z důvodu ustanovení článků 2043 a 2051 italského občanského zákoníku.
- 94 Pokud jde o článek 2043 italského občanského zákoníku, i když jako žalobkyně připustíme, že toto ustanovení zakotvuje zásadu *neminem laedere*, že tato zásada je společná právním řádům členských států a že se v projednávané věci uplatní z důvodu porušení obecné zásady obezřetnosti a péče Komisi nebo Střediskem, přesto je třeba konstatovat, že žalobkyně neuvádí žádný důvod, pro který by Komise nebo Středisko měly mít povinnost obezřetnosti a péče, pokud se jedná o třetí úsek kanalizačního sběrače. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že uplatňované ustanovení neumožňuje samo o sobě přičítat vytýkané chování Společenství.
- 95 Pokud jde o článek 2051 italského občanského zákoníku, i když připustíme, že toto ustanovení italského práva představuje zásadu společnou právním řádům členských států, je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokazuje, že správa třetího úseku kanalizačního sběrače přísluší orgánu nebo instituci Společenství. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, totiž správa kanalizačního sběrače orgánem nebo institucí Společenství nemůže vyplývat z vlastnictví pozemku, na kterém je Středisko postaveno, neboť jak to bylo uvedeno v bodě 89 výše, žádný orgán nebo instituce Společenství není vlastníkem tohoto pozemku. I když tudíž připustíme, že třetí úsek kanalizačního sběrače je příslušenstvím pozemku, na kterém se Středisko nachází, nijak z toho nevyplývá, že je ve vlastnictví Společenství. Tento argument tedy musí být odmítnut.
- 96 Je rovněž namístě odmítnout argument, podle kterého přísluší správa třetího úseku kanalizačního sběrače Komisi nebo Středisku v důsledku skutečnosti, že podle článku 1 přílohy F dohody CCR k němu třetí osoby nemají přístup. Jak totiž bylo uvedeno v bodě 71 výše, musí Komise na základě článku 3 přílohy F dohody CCR zrušit imunitu stanovenou v článku 1 přílohy F dohody CCR, aby umožnila veřejně prospěšným službám provádět prohlídky, opravy a údržbu s nimi souvisejících

zařízení uvnitř Střediska. Za těchto podmínek údajná imunita pozemku, na kterém je Středisko postaveno, nemůže být užitečně uplatňována pro prokázání, že Komise nebo Středisko spravují třetí úsek kanalizačního sběrače.

- 97 Správa třetího úseku kanalizačního sběrače nemůže příslušet Komisi nebo Středisku ani z toho důvodu, že je tento úsek ve výlučné dispozici Střediska. Kromě úvahy zmíněné v předcházejícím bodě, jak bylo uvedeno v bodě 75 výše, pokud totiž kanalizační sběrač, včetně třetího úseku, shromažďuje odpadní vody pocházející z území obce Ispra a Střediska, nemůže být třetí úsek považován za úsek, který je ve výlučné dispozici Komise nebo Střediska.
- 98 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že údajné neprovedení údržby nebo prací na třetím úseku kanalizačního sběrače není přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství. Za těchto podmínek musí být žaloba v rozsahu, v němž je přípustná, zamítnuta jako neopodstatněná, aniž by bylo třeba přezkoumávat, zda jsou v projednávané věci splněny ostatní podmínky založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství.

K návrhům na důkazní opatření

- 99 Žalobkyně Soudu navrhuje, aby provedl důkazní opatření za účelem prokázání tvrzení, která formuluje. Konkrétněji uplatňuje, že je třeba u ředitele a zaměstnanců Střediska, jakož i u italských orgánů, které zasahovaly na místě při záplavě, získat informace. Tvrdí, že je namíste připustit důkaz svědectvím, a v tomto ohledu si vyhrazuje právo pozdějšího uvedení jmen svědků, kteří budou vyslechnuti. Konečně uplatňuje, že pro prokázání tvrzených skutečností, včetně újem údajně vzniklých nebo které vzniknou, je třeba provést prohlídku na místě nebo vypracovat znalecký posudek.

100 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že žalobkyně nevymezuje konkrétní skutečnosti, které tato opatření mají podepřít, ani v čem tato opatření mohou sloužit k prokázání přičitatelnosti vytýkaného chování orgánu nebo instituci Společenství. Za těchto podmínek musejí být návrhy na důkazní opatření zamítnuty.

K nákladům řízení

101 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

102 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, musí být posledně uvedené uložena kromě náhrady vlastních nákladů řízení i náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí.

Z těchto důvodů

SOUK (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se jako nepřijatelná odmítá v rozsahu, v němž se týká návrhu na náhradu nevymezených majetkových újem, které vzniknou, a vzniklých nevymezených nemajetkových újem a nevymezených nemajetkových újem, které vzniknou.

- 2) **Ve zbývající části se žaloba jako neopodstatněná zamítá.**

- 3) **Návrhy na důkazní opatření se zamítají.**

- 4) **Žalobkyni se ukládá, aby nesla kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení vynaložené Komisí.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 30. listopadu 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung